

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2019/997

z dnia 18 czerwca 2019 r.

ustanawiająca unijny tymczasowy dokument podróży oraz uchylająca decyzję 96/409/WPZiB

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 23 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obywatelstwo Unii jest podstawowym statusem obywateli państw członkowskich. Dzięki niemu każdy obywatel Unii ma prawo, na terytorium państwa trzeciego, w którym państwo członkowskie, którego jest obywatelem, nie ma swojego przedstawicielstwa, korzystać z ochrony dyplomatycznej i konsularnej innego państwa członkowskiego na takich samych warunkach jak obywatele tego innego państwa członkowskiego. Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 ⁽²⁾ wprowadza to prawo w życie przez ustanowienie środków współpracy i koordynacji niezbędnych do ułatwienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli Unii.
- (2) Zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/637 wydawanie tymczasowych dokumentów podróży stanowi jeden z rodzajów pomocy konsularnej, jakiej ambasady i konsulaty państw członkowskich mogą udzielić niereprezentowanym obywatelom Unii. Tymczasowy dokument podróży to dokument uprawniający do odbycia podróży w jedną stronę, który umożliwia jego okazicielowi powrót do domu lub – w wyjątkowych przypadkach – do innego miejsca docelowego, w przypadku gdy nie ma dostępu do swoich zwykłych dokumentów podróży, na przykład z powodu ich kradzieży lub zgubienia. Innym miejscem docelowym mógłby być na przykład sąsiadujący lub podobnie blisko położony kraj, w którym państwo członkowskie obywatelstwa niereprezentowanego obywatela ma ambasadę lub konsulat.
- (3) W decyzji 96/409/WPZiB przedstawiciele rządów państw członkowskich zebranych w Radzie ⁽³⁾ ustanowiono wspólny tymczasowy dokument podróży wydawany przez państwa członkowskie obywatelom Unii w miejscach, w których państwo członkowskie obywatelstwa tych obywateli nie ma stałego przedstawicielstwa dyplomatycznego ani konsularnego. Niezbędne jest zaktualizowanie przepisów tej decyzji oraz ustanowienie unowocześnionego, bezpieczniejszego formatu unijnego tymczasowego dokumentu podróży (zwanego dalej „unijnym TDP”). Należy zapewnić spójność między szczegółowymi warunkami i procedurą wydawania unijnych TDP a zasadami ogólnymi ochrony konsularnej określonymi w dyrektywie (UE) 2015/637, ponieważ dyrektywa ta – w tym procedura finansowa przewidziana w jej art. 14 – ma zastosowanie do wydawania unijnych TDP niereprezentowanym obywatelom. Niniejsza dyrektywa powinna zawierać dodatkowe przepisy, które w razie konieczności mają być stosowane w uzupełnieniu przepisów określonych w dyrektywie (UE) 2015/637.
- (4) Na wniosek należy wydać unijny TDP każdemu niereprezentowanemu obywatelowi w państwie trzecim, którego paszport lub dokument podróży został zgubiony, skradziony lub zniszczony, lub nie można go uzyskać w rozsądnym terminie z innych względów, na przykład noworodkom urodzonym w trakcie podróży lub

⁽¹⁾ Opinia z dnia 16 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2015/637 z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie środków koordynacji i współpracy mających ułatwić ochronę konsularną niereprezentowanych obywateli Unii w państwach trzecich oraz uchylająca decyzję 95/553/WE (Dz.U. L 106 z 24.4.2015, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja 96/409/WPZiB przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie ustanowienia tymczasowego dokumentu podróży (Dz.U. L 168 z 6.7.1996, s. 4).

osobom, których dokumenty utraciły ważność i nie mogą zostać łatwo zastąpione przez państwo członkowskie obywatelstwa. Unijny TDP należy wydać, gdy państwo członkowskie udzielające pomocy niereprezentowanemu obywatelowi otrzyma potwierdzenie jego obywatelstwa i tożsamości od państwa członkowskiego obywatelstwa.

- (5) Ponieważ utrata paszportu lub dokumentów podróży może sprawić, że niereprezentowani obywatele w państwach trzecich znajdą się w bardzo trudnej sytuacji, niezbędne jest ustanowienie uproszczonej procedury współpracy i koordynacji między państwem członkowskim udzielającym pomocy a państwem członkowskim obywatelstwa niereprezentowanego obywatela. Państwa członkowskie powinny zapewnić przeprowadzenie konsultacji możliwie jak najszybciej, zwykle w ciągu kilku dni roboczych. Jednocześnie należy utrzymać dostateczny poziom elastyczności w wyjątkowych przypadkach. Jedynie w wyjątkowo nagłych wypadkach państwo członkowskie udzielające pomocy powinno być uprawnione do wydawania unijnych TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Przed udzieleniem pomocy państwa członkowskie powinny zazwyczaj wyczerpać wszystkie dostępne środki komunikacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Na przykład powinny najpierw podjąć próbę przekazania części istotnych informacji, takich jak imię i nazwisko, obywatelstwo i data urodzenia wnioskodawcy. W takich sytuacjach państwo członkowskie udzielające pomocy powinno możliwie jak najszybciej powiadomić państwo członkowskie obywatelstwa o pomocy udzielonej w jego imieniu, aby zapewnić należyte poinformowanie państwa członkowskiego obywatelstwa.
- (6) Ze względów bezpieczeństwa, po bezpiecznym powrocie do domu odbiorcy unijnych TDP powinni je zwrócić na przykład straży granicznej lub organom odpowiedzialnym za wydawanie paszportów. Ponadto organ wydający państwa członkowskiego udzielającego pomocy powinien przechowywać kopię lub skan każdego unijnego TDP, a drugą kopię lub drugi skan tego dokumentu należy przesłać państwu członkowskiemu obywatelstwa odbiorcy. Zwrócone unijne TDP i przechowywane kopie powinny zostać możliwie jak najszybciej zniszczone.
- (7) Niereprezentowani obywatele powinni mieć możliwość złożenia wniosku o wydanie im unijnego TDP w ambasadzie lub konsulacie dowolnego państwa członkowskiego. Zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/637 państwa członkowskie mogą dokonywać praktycznych ustaleń w celu dzielenia się odpowiedzialnością za wydawanie unijnych TDP niereprezentowanym obywatelom. Państwa członkowskie otrzymujące wnioski o wydanie unijnych TDP powinny – w każdym indywidualnym przypadku – ocenić, czy wydanie unijnego TDP jest uzasadnione lub czy należy przekazać daną sprawę do rozpoznania przez ambasadę lub konsulat wyznaczony jako właściwy zgodnie z jakimikolwiek już obowiązującymi ustaleniami.
- (8) Aby unijny TDP służył jako dokument uprawniający do odbycia podróży w jedną stronę, powinien zachować ważność przez okres konieczny do odbycia tej podróży. Z uwagi na możliwości podróżowania i prędkość, z jaką można obecnie odbywać podróże, ważność unijnego TDP nie powinna przekraczać – poza wyjątkowymi przypadkami – 15 dni kalendarzowych.
- (9) Oprócz wydawania unijnych TDP niereprezentowanym obywatelom w państwach trzecich niniejsza dyrektywa nie powinna uniemożliwiać państwom członkowskim wydawania unijnych TDP w innych sytuacjach zgodnie z ich prawem i praktykami krajowymi. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość wydawania unijnych TDP swoim własnym obywatelom, obywatelom Unii, którzy nie są reprezentowani na terytorium państw członkowskich oraz obywatelom innego państwa członkowskiego, które jest reprezentowane w kraju, w którym obywatele ubiegają się o uzyskanie unijnego TDP. Wydając takie dokumenty, państwa członkowskie powinny podejmować środki niezbędne do zapobiegania nadużyciom i oszustwom. Państwa członkowskie mogłyby jednak również zadecydować o niewydawaniu unijnych TDP w takich sytuacjach.
- (10) Zgodnie z art. 5 dyrektywy (UE) 2015/637 oraz w celu zapewnienia skuteczności korzystania z prawa zapisanego w art. 20 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego w rozumieniu art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), a także uwzględniając prawo i praktyki krajowe, państwo członkowskie udzielające pomocy może również wydawać – biorąc pod uwagę specyficzne okoliczności każdego przypadku – unijnych TDP członkom rodziny, którzy nie są obywatelami Unii, towarzyszącym obywatelom Unii, w przypadku gdy ci członkowskie rodziny legalnie przebywają w państwie członkowskim.
- (11) Niektórych członków rodziny, którzy nie są obywatelami Unii, mógłby dotyczyć wymóg uzyskania, oprócz unijnego TDP, wizy na powrót na terytorium Unii. Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ od członków rodziny, którzy nie są obywatelami państwa członkowskiego, wymaga się jedynie posiadania wizy wjazdowej zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 ⁽⁵⁾ lub, w stosownych przypadkach, z prawem krajowym. Posiadanie ważnej karty pobytu, o której mowa w art. 10 dyrektywy 2004/38/WE, zwalnia takich członków rodziny z obowiązku wizowego. Państwa członkowskie powinny przyznawać takim osobom wszelkie ułatwienia w uzyskiwaniu niezbędnych wiz. Takie wizy powinny być wydawane nieodpłatnie, możliwie jak najszybciej oraz w ramach procedury przyspieszonej.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39).

- (12) Unijny TDP powinien składać się z jednolitego formularza unijnego TDP oraz jednolitej naklejki unijnego TDP. Unijny TDP powinien zawierać wszystkie niezbędne informacje oraz spełniać wysokie wymagania techniczne, w szczególności w zakresie zabezpieczeń przed podrobieniem i fałszerstwem. Powinien on również być racjonalny pod względem kosztów, nadawać się do wykorzystania przez wszystkie państwa członkowskie oraz zostać opatrzone powszechnie rozpoznawanymi zabezpieczeniami, dobrze widocznymi gołym okiem.
- (13) Jednolity formularz unijnego TDP powinien zawierać puste strony, tak aby – w razie konieczności – istniała możliwość przyklejania wiz bezpośrednio na formularzu. Taki formularz powinien pełnić funkcję nośnika dla jednolitej naklejki unijnego TDP, która zawiera istotne informacje na temat odbiorcy. Wzór jednolitej naklejki unijnego TDP powinien odpowiadać wzorowi jednolitego formularza wizowego określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1683/95 ⁽⁶⁾ oraz powinien zawierać podobne zabezpieczenia. Jednolita naklejka unijnego TDP powinna zostać wypełniona w ambasadzie lub konsulacie państwa członkowskiego udzielającego pomocy przy wykorzystaniu tych samych drukarek co drukarki wykorzystywane do drukowania wiz. W przypadku wystąpienia problemów technicznych o charakterze siły wyższej powinno być możliwe odręczne wypełnienie jednolitej naklejki unijnego TDP. Aby uniknąć zmniejszonego uznawania oraz ryzyka w zakresie bezpieczeństwa, odręczne wypełnianie powinno być stosowane w jak najbardziej ograniczonym stopniu i powinno mieć miejsce wyłącznie w przypadku, gdy w rozsądnym terminie nie jest możliwe wydanie jednolitej naklejki unijnego TDP wypełnionej przy pomocy drukarki.
- (14) Aby zwiększyć bezpieczeństwo i tempo wydawania dokumentów, wizerunek twarzy wnioskodawcy wykorzystywany na potrzeby unijnego TDP powinien zostać utrwalony na żywo w ambasadzie lub konsulacie za pomocą cyfrowego aparatu fotograficznego lub równoważnego środka. Wyłącznie w przypadkach, gdy nie jest to wykonalne, zdjęcie można wykorzystać po zapewnieniu przez ambasadę lub konsulat, że jest to zdjęcie wnioskodawcy. Ten sam wizerunek twarzy lub to samo zdjęcie powinny zostać następnie przekazane państwu członkowskiemu obywatelstwa wnioskodawcy w celu potwierdzenia jej tożsamości.
- (15) W niniejszej dyrektywie należy określić specyfikacje, które nie powinny być objęte klauzulą tajemnicy. W stosownych przypadkach może zaistnieć konieczność uzupełnienia tych specyfikacji dodatkowymi tajnymi specyfikacjami w celu zapobiegania podrabianiu i fałszowaniu dokumentów.
- (16) W celu zapewnienia, aby informacje na temat dodatkowych specyfikacji technicznych nie zostały udostępnione większej liczbie osób, niż jest to niezbędne, każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organ odpowiedzialny za produkcję jednolitych formularzy i naklejek unijnego TDP. Z myślą o efektywności zachęca się państwa członkowskie do wyznaczenia jednego organu. W razie konieczności państwa członkowskie powinny mieć możliwość zmiany wyznaczonego przez siebie organu. Ze względów bezpieczeństwa każde państwo członkowskie powinno podać Komisji i pozostałym państwom członkowskim nazwę tego organu.
- (17) Aby odpowiedzieć na potrzebę dostosowania specyfikacji jednolitego formularza i naklejki unijnego TDP w związku z postępem technicznym, a także aby zmienić państwo członkowskie odpowiedzialne za przekazanie wzorów powiadomienia o jednolitym formacie unijnego TDP państwom trzecim, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁷⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, Rada otrzymuje wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a ich eksperci mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (18) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy w odniesieniu do wszelkich dodatkowych specyfikacji technicznych i wskaźników monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁸⁾.
- (19) Aby zwiększyć stopień uznawania unijnych TDP, delegatury Unii w państwach trzecich powinny przekazać właściwym organom państw trzecich jednolity format unijnego TDP oraz wszelkie jego późniejsze zmiany, składać sprawozdania na temat uznawania unijnego TDP przez państwa trzecie, a także propagować korzystanie z tego formatu. Wzory używane do tego celu powinny zostać dostarczone Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych (ESDZ) przez państwo członkowskie przy wsparciu Komisji.
- (20) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na stosowanie korzystniejszych przepisów krajowych, o ile są one z nią zgodne.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1683/95 z dnia 29 maja 1995 r. ustanawiające jednolity formularz wizowy (Dz.U. L 164 z 14.7.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (21) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ^(*) powinno mieć zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie podczas wykonywania niniejszej dyrektywy. Stosowanie systemu unijnego TDP wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych w celu weryfikacji tożsamości wnioskodawcy, wydrukowania jednolitej naklejki unijnego TDP oraz ułatwienia odbycia podróży osobie, której dane dotyczą. Należy doprecyzować gwarancje mające zastosowanie do przetwarzanych danych osobowych, takie jak maksymalny okres zatrzymywania gromadzonych danych osobowych. Aby zapewnić pobieranie wszelkich mających zastosowanie opłat oraz zapobiec potencjalnym nadużyciom lub innym oszukańczym działaniom, należy ustanowić maksymalny okres zatrzymywania danych, wynoszący 180 dni dla państwa członkowskiego udzielającego pomocy i dwa lata dla państwa członkowskiego obywatelstwa. Usuwanie danych osobowych wnioskodawców nie powinno mieć wpływu na możliwość monitorowania stosowania niniejszej dyrektywy przez państwa członkowskie.
- (22) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa Komisja powinna ocenić niniejszą dyrektywę, opierając się w szczególności na informacjach zgromadzonych w ramach określonych ustaleń w zakresie monitorowania, aby ocenić skutki niniejszej dyrektywy i konieczność podjęcia ewentualnych dalszych działań. W ocenie tej można by także wziąć pod uwagę postęp techniczny w przyszłości umożliwiający wprowadzenie elektronicznych tymczasowych dokumentów podróży (eTDP).
- (23) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustanowienie środków niezbędnych do ułatwienia ochrony konsularnej niereprezentowanych obywateli w drodze wydawania bezpiecznych i szeroko uznawanych tymczasowych dokumentów podróży, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na konieczność unikania rozdrobnienia i związanego z nim spadku stopnia uznawania tymczasowych dokumentów podróży wydawanych niereprezentowanym obywatelom przez państwa członkowskie możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Celem niniejszej dyrektywy jest propagowanie ochrony konsularnej zagwarantowanej w art. 46 Karty. Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie, w tym uwzględnia prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego oraz prawo do ochrony danych osobowych. Niniejszą dyrektywę należy interpretować i stosować zgodnie z tymi prawami i zasadami.
- (25) Należy uchylić decyzję 96/409/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszej dyrektywie ustanawia się przepisy dotyczące warunków i procedury uzyskiwania unijnego tymczasowego dokumentu podróży (zwanego dalej „unijnym TDP”) przez niereprezentowanych obywateli w państwach trzecich oraz określa się jednolity format takiego dokumentu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „niereprezentowany obywatel” oznacza każdego obywatela mającego obywatelstwo państwa członkowskiego, które nie jest reprezentowane w państwie trzecim w rozumieniu art. 6 dyrektywy (UE) 2015/637;
- 2) „wnioskodawca” oznacza osobę składającą wniosek o unijny TDP;
- 3) „odbiorca” oznacza osobę, której wydaje się unijny TDP;
- 4) „państwo członkowskie udzielające pomocy” oznacza państwo członkowskie, które otrzymało wniosek o wydanie unijnego TDP;
- 5) „państwo członkowskie obywatelstwa” oznacza państwo członkowskie, za obywatela którego podaje się wnioskodawca;
- 6) „dni robocze” oznaczają wszystkie dni inne niż dni ustawowo wolne od pracy lub weekendy, obowiązujące organ zobowiązany do działania.

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

ROZDZIAŁ II

UNIJNY TYMCZASOWY DOKUMENT PODRÓŻY

Artykuł 3

Unijny tymczasowy dokument podróży

1. Unijny tymczasowy dokument podróży (zwany dalej „unijnym TDP”) to dokument podróży wydawany przez państwo członkowskie niereprezentowanemu obywatelowi w państwie trzecim na wniosek tego obywatela na podróż w jedną stronę do państwa członkowskiego obywatelstwa lub miejsca zamieszkania tego obywatela lub, w wyjątkowych przypadkach, do innego miejsca docelowego. Państwa członkowskie mogą również zadecydować o wydawaniu unijnych TDP innym odbiorcom zgodnie z art. 7.
2. Państwa członkowskie wydają unijne TDP niereprezentowanym obywatelom w państwach trzecich, których paszporty lub dokumenty podróży zostały zgubione, skradzione lub zniszczone, lub nie mogą zostać uzyskane w rozsądnym terminie z innych względów, zgodnie z procedurą określoną w art. 4.

Artykuł 4

Procedura

1. W przypadku gdy państwo członkowskie otrzyma wniosek o wydanie unijnego TDP, możliwie jak najszybciej i nie później niż dwa dni robocze po otrzymaniu wniosku, przeprowadza konsultacje z państwem członkowskim obywatelstwa zgodnie z art. 10 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/637 w celu zweryfikowania obywatelstwa i tożsamości wnioskodawcy.
2. Państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje państwu członkowskiemu obywatelstwa wszystkie istotne informacje, w tym:
 - a) imię (imiona) i nazwisko, obywatelstwo, datę urodzenia i płeć wnioskodawcy;
 - b) wizerunek twarzy wnioskodawcy utrwalony przez organy państwa członkowskiego udzielającego pomocy w momencie złożenia wniosku lub, wyłącznie w przypadku gdy nie jest to wykonalne, zeskanowane lub cyfrowe zdjęcie wnioskodawcy, na podstawie norm określonych w części 3 dokumentu Międzynarodowej Organizacji Lotnictwa Cywilnego (ICAO) nr 9303 dotyczącego dokumentów podróży do odczytu maszynowego (wydanie siódme, 2015) (zwanych dalej „dokumentem ICAO nr 9303”);
 - c) kopię lub skan wszelkich dostępnych środków identyfikacji, takich jak dowód tożsamości lub prawo jazdy, oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj i numer zastąpionego dokumentu oraz krajowy numer rejestracji lub numer ubezpieczenia społecznego.
3. Możliwie jak najszybciej i nie później niż trzy dni robocze po otrzymaniu informacji, o których mowa w ust. 2, państwo członkowskie obywatelstwa odpowiada na konsultacje zgodnie z art. 10 ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/637 oraz potwierdza, czy wnioskodawca jest jego obywatelem. Jeżeli państwo członkowskie obywatelstwa nie jest w stanie udzielić odpowiedzi w terminie trzech dni roboczych, informuje o tym w tym terminie państwo członkowskie udzielające pomocy i podaje spodziewany termin udzielenia odpowiedzi. Państwo członkowskie udzielające pomocy informuje o tym wnioskodawcę. Po potwierdzeniu obywatelstwa wnioskodawcy państwo członkowskie udzielające pomocy przekazuje wnioskodawcy unijny TDP możliwie jak najszybciej i nie później niż dwa dni robocze po otrzymaniu potwierdzenia.
4. Jeżeli państwo członkowskie obywatelstwa sprzeciwia się wydaniu unijnego TDP jednemu ze swoich obywateli, informuje o tym państwo członkowskie udzielające pomocy. W tym przypadku unijnego TDP nie wydaje się i państwo członkowskie obywatelstwa przejmuje odpowiedzialność za zapewnienie ochrony konsularnej swojemu obywatelowi zgodnie ze swoimi zobowiązaniami prawnymi i praktyką. Państwo członkowskie udzielające pomocy odpowiednio informuje o tym wnioskodawcę, w ścisłym porozumieniu z państwem członkowskim obywatelstwa.
5. W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą przekroczyć terminy określone w ust. 1 i 3.
6. W wyjątkowo nagłych przypadkach państwo członkowskie udzielające pomocy może wydać unijny TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Przed jego wydaniem państwo członkowskie udzielające pomocy musi wyczerpać dostępne środki komunikacji z państwem członkowskim obywatelstwa. Państwo członkowskie udzielające pomocy możliwie jak najszybciej powiadamia państwo członkowskie obywatelstwa o wydaniu unijnego TDP oraz o tożsamości osoby, której wydano unijny TDP. Powiadomienie to musi zawierać wszystkie dane, które zostały zawarte w unijnym TDP.
7. Organ państwa członkowskiego wydający unijny TDP przechowuje kopię lub skan każdego wydanego unijnego TDP oraz przesyła drugą kopię lub drugi skan tego dokumentu państwu członkowskiemu obywatelstwa wnioskodawcy.
8. W momencie dotarcia do miejsca docelowego odbiorcy unijnego TDP jest proszony o zwrócenie tego dokumentu, niezależnie od tego, czy ten unijny TDP utracił ważność czy nie.

9. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające standardowy formularz wniosku o unijny TDP, który zawiera informacje na temat obowiązku zwrotu unijnego TDP po przybyciu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

Artykuł 5

Przepisy finansowe

1. Państwo członkowskie udzielające pomocy pobiera od wnioskodawcy takie opłaty, jakie pobiera od własnych obywateli za wydanie krajowych dokumentów tymczasowych.
2. Państwo członkowskie udzielające pomocy może odstąpić od pobierania opłat w ogóle lub w konkretnych określonych przez siebie sytuacjach.
3. W przypadku gdy wnioskodawcy nie są w stanie uiścić wszelkich należnych opłat państwu członkowskiemu udzielającemu pomocy w momencie składania wniosku, zobowiązują się do spłaty na rzecz swojego państwa członkowskiego obywatelstwa takich opłat przy użyciu standardowego formularza określonego w załączniku I do dyrektywy (UE) 2015/637. W takich przypadkach zastosowanie mają art. 14 ust. 2 i art. 15 dyrektywy (UE) 2015/637.

Artykuł 6

Ważność

Unijny TDP jest ważny przez okres niezbędny do zakończenia podróży, na potrzeby której został wydany. Podczas obliczania tego okresu uwzględnia się niezbędne postoje nocne oraz połączenia w podróży. Okres ważności obejmuje dodatkowy okres karencji wynoszący dwa dni. Poza wyjątkowymi okolicznościami okres ważności unijnego TDP nie może przekraczać 15 dni kalendarzowych.

Artykuł 7

Fakultatywne wydawanie unijnego TDP

1. W przypadku gdy paszport lub dokument podróży wnioskodawcy został zgubiony, skradziony lub zniszczony, lub nie można uzyskać go w rozsądnym terminie z innych względów, państwa członkowskie mogą wydać unijne TDP:
 - a) swoim własnym obywatelom;
 - b) obywatelom Unii, którzy nie są reprezentowani na terytorium państw członkowskich, w tym krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 355 ust. 2 TFUE;
 - c) obywatelom innego państwa członkowskiego, które jest reprezentowane w kraju, w którym ubiegają się oni o uzyskanie unijnego TDP, w przypadku gdy w tym celu istnieją ustalenia między odnośnymi państwami członkowskimi;
 - d) członkom rodziny, którzy nie są obywatelami Unii, towarzyszącym obywatelom Unii, którzy nie są reprezentowani w państwie trzecim lub obywatelom Unii, o których mowa w lit. a), b) lub c), w przypadku gdy ci członkowie rodziny legalnie przebywają w państwie członkowskim, bez uszczerbku dla wszelkich mających zastosowanie obowiązków wizowych;
 - e) innym osobom, wobec których to państwo członkowskie lub inne państwo członkowskie jest na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego zobowiązane do zapewnienia ochrony i które legalnie przebywają w państwie członkowskim.
2. W przypadku gdy państwo członkowskie wydaje unijne TDP zgodnie z:
 - a) ust. 1 lit. b) lub c) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie obywatelstwa obywateli Unii;
 - b) ust. 1 lit. d) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie obywatelstwa obywatela Unii, któremu towarzyszy członek rodziny, oraz, w razie potrzeby, państwo członkowskie pobytu danego członka rodziny. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 6 nie wydaje się żadnego unijnego TDP bez uprzedniej konsultacji z państwem członkowskim obywatelstwa obywatela Unii, któremu towarzyszy członek rodziny, oraz, w razie konieczności, państwem członkowskim pobytu danego członka rodziny;
 - c) ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu, konsultacje określone w art. 4 obejmują państwo członkowskie zobowiązane na mocy prawa międzynarodowego lub krajowego do zapewnienia ochrony wnioskodawcy, będące krajem docelowym wskazanym w unijnym TDP.

ROZDZIAŁ III

JEDNOLITY FORMAT UNIJNYCH TDP

Artykuł 8

Jednolity format unijnych TDP

1. Unijne TDP składają się z jednolitego formularza unijnego TDP oraz jednolitej naklejki unijnego TDP. Taki formularz i taka naklejka muszą być zgodne ze specyfikacjami określonymi w załącznikach I i II oraz z dodatkowymi specyfikacjami technicznymi ustanowionymi zgodnie z art. 9.
2. Przy wypełnianiu jednolitej naklejki unijnego TDP wypełnia się sekcje określone w załączniku II oraz pole do odczytu maszynowego zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303.
3. Aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy, w szczególności aby zapewnić wykonywanie prawa do ochrony konsularnej na podstawie nowoczesnego i bezpiecznego formatu unijnego TDP, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany – w związku z postępem technicznym – załączników I i II, a także odnieść do norm ustanowionych przez ICAO, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu oraz art. 4 ust. 2 lit. b).
4. W sekcji „Uwagi” na jednolitej naklejce unijnego TDP, o której mowa w pkt 9 załącznika II, państwa członkowskie mogą dodawać wszelkie niezbędne wpisy krajowe. Te wpisy krajowe nie mogą powielać informacji zamieszczonych w sekcjach określonych w załączniku II.
5. Wszystkie wpisy na jednolitej naklejce unijnego TDP, w tym wizerunek twarzy, muszą być nanoszone drukiem. Na wydrukowanej jednolitej naklejce unijnego TDP nie można dokonywać żadnych odręcznych zmian.
Wyjątkowo, w przypadku wystąpienia problemów technicznych o charakterze siły wyższej, jednolite naklejki unijnych TDP można wypełniać odręcznie, a zdjęcie dołączać. W takich przypadkach zdjęcie musi być dodatkowo chronione przed zastąpieniem innym zdjęciem. Na wypełnionej odręcznie jednolitej naklejce unijnego TDP nie można dokonywać żadnych zmian.
6. Jeżeli na jednolitej naklejce unijnego TDP wykryto błąd przed jej umieszczeniem na jednolitym formularzu unijnego TDP, jednolitą naklejkę unijnego TDP unieważnia się i niszczy. Jeżeli błąd wykryto po umieszczeniu jednolitej naklejki unijnego TDP na jednolitym formularzu unijnego TDP, unieważnia się i niszczy zarówno naklejkę, jak i formularz, po czym sporządza się nową jednolitą naklejkę unijnego TDP.
7. Wydrukowaną jednolitą naklejkę unijnego TDP zawierającą uzupełnione sekcje umieszcza się na jednolitym formularzu unijnego TDP zgodnie z załącznikiem I.
8. Państwa członkowskie zapewniają przechowywanie pustych jednolitych formularzy i naklejek unijnego TDP w sposób chroniący przed kradzieżą.

Artykuł 9

Dodatkowe specyfikacje techniczne

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zawierające dodatkowe specyfikacje techniczne dotyczące unijnych TDP w odniesieniu do następujących elementów:
 - a) projektu, formatu i kolorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP;
 - b) wymogów dotyczących materiału i technik drukowania jednolitego formularza unijnego TDP;
 - c) zabezpieczeń i wymogów, łącznie ze wzmocnionymi normami dotyczącymi ochrony przed fałszowaniem, podrobieniem oraz przerabianiem;
 - d) innych zasad, których należy przestrzegać przy wypełnianiu i wydawaniu unijnego TDP.Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.
2. Dodatkowe specyfikacje techniczne, o których mowa w ust. 1, mogą zostać uznane za tajne i wówczas nie są opublikowane. W takim przypadku udostępnia się je jedynie wyznaczonym przez państwa członkowskie organom odpowiedzialnym za produkcję unijnych TDP oraz osobom odpowiednio upoważnionym przez państwo członkowskie lub Komisję.

Artykuł 10

Produkcja unijnych TDP

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ odpowiedzialny za produkcję jednolitych formularzy i naklejek unijnego TDP. Ten sam organ może zostać wyznaczony przez większą liczbę państw członkowskich lub przez wszystkie państwa członkowskie.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji i pozostałym państwom członkowskim nazwę organu produkującego jednolite formularze i naklejki unijnego TDP. W przypadku gdy państwo członkowskie zmieni swój wyznaczony organ, informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 10 lipca 2019 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 8 ust. 3 i art. 13 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Rada nie wyrazi sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, Rada poinformuje Komisję, że nie wniesie sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Rady.
7. Komisja informuje Parlament Europejski o przyjęciu aktów delegowanych, o zgłoszonych sprzeciwach wobec tych aktów lub o odwołaniu przez Radę przekazanych uprawnień.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1683/95. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 13

Powiadamianie państw trzecich

1. W terminie 21 miesięcy od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9, państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady zgodnie z art. 16 ust. 9 TUE przekazuje Komisji i ESDZ wzory jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 11 w celu zmiany akapitu pierwszego niniejszego ustępu poprzez wyznaczenie innego państwa członkowskiego jako państwa odpowiedzialnego za przekazywanie wzorów, o których mowa w tym akapicie, na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak obecność na jego terytorium organu wyznaczonego do produkcji unijnych TDP przez większą liczbę państw członkowskich lub wszystkie państwa członkowskie.

2. ESDZ przekazuje wzory jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP delegaturom Unii w państwach trzecich.
3. Delegatury Unii w państwach trzecich powiadamiają właściwe organy w odpowiednich państwach trzecich o użytkowaniu unijnego TDP oraz o jego jednolitym formacie i najważniejszych zabezpieczeniach, w tym poprzez przekazanie tym organom wzorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP w celach referencyjnych. Powiadomienie danego państwa trzeciego jest powtarzane na wniosek tego państwa trzeciego. Powiadomienie nie zawiera specyfikacji, które mają pozostać tajne zgodnie z art. 9 ust. 2.

4. Procedurę określoną w ust. 1–3 powtarza się za każdym razem, gdy w jednolitym formularzu lub jednolitej naklejce unijnego TDP wprowadzono jakiegokolwiek zmiany. Termin, o którym mowa w ust. 1, wynosi 21 miesięcy po przyjęciu zmienionego formatu jednolitego formularza lub jednolitej naklejki unijnego TDP.

5. W przypadku gdy w danym państwie trzecim nie ma delegatury Unii, reprezentowane państwa członkowskie decydują w ramach lokalnej współpracy konsularnej, które państwo członkowskie powiadamia odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o jednolitym formacie unijnego TDP, a także o jego głównych zabezpieczeniach. ESDZ koordynuje z danym państwem członkowskim przekazywanie wzorów jednolitego formularza i jednolitej naklejki unijnego TDP w tym celu.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Korzystniejsze traktowanie

Państwa członkowskie mogą wprowadzić lub utrzymać przepisy korzystniejsze niż przepisy niniejszej dyrektywy, o ile są one zgodne z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Ochrona danych osobowych

1. Dane osobowe przetwarzane do celów niniejszej dyrektywy, w tym wizerunek twarzy lub zdjęcie wnioskodawcy, o których mowa w art. 4 ust. 2, wykorzystuje się wyłącznie do zweryfikowania tożsamości wnioskodawcy zgodnie z procedurą określoną w art. 4, wydrukowania jednolitej naklejki unijnego TDP oraz ułatwienia wnioskodawcy podróży. Państwo członkowskie udzielające pomocy oraz państwo członkowskie obywatelstwa zapewniają odpowiednie bezpieczeństwo danych osobowych.

2. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (UE) 2016/679 wnioskodawca, któremu wydano unijny TDP, jest uprawniony do zweryfikowania danych osobowych zawartych w unijnym TDP oraz – w stosownych przypadkach – do wystąpienia o skorygowanie tych danych poprzez wydanie nowego dokumentu.

3. W unijnym TDP nie zamieszcza się żadnych informacji w formie do odczytu maszynowego, o ile informacje te nie widnieją również w sekcjach, o których mowa w załączniku II pkt 6.

4. Państwo członkowskie udzielające pomocy oraz państwo członkowskie obywatelstwa zatrzymują dane osobowe wnioskodawcy wyłącznie tak długo, jak to konieczne, w tym do celów pobierania opłat, o których mowa w art. 5. W żadnym przypadku dane osobowe nie mogą być zatrzymywane dłużej niż 180 dni przez państwo członkowskie udzielające pomocy lub dłużej niż dwa lata przez państwo członkowskie obywatelstwa. Po upływie okresu zatrzymywania dane osobowe wnioskodawcy są usuwane.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 4 państwa członkowskie zapewniają jak najszybsze bezpieczne zniszczenie wszelkich zwróconych unijnych TDP i wszystkich odnośnych kopii.

Artykuł 16

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie regularnie monitorują stosowanie niniejszej dyrektywy na podstawie następujących wskaźników:

- a) liczby unijnych TDP wydanych zgodnie z art. 3 i obywatelstwa odbiorcy;
- b) liczby unijnych TDP wydanych zgodnie z art. 7 i obywatelstwa odbiorcy; oraz
- c) liczby przypadków podrobienia i fałszowania unijnych TDP.

2. Państwa członkowskie zarządzają procesem opracowywania i gromadzenia danych niezbędnych do dokonania pomiaru zmiany poziomu wskaźników określonych w ust. 1 oraz corocznie przekazują Komisji te informacje.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające dodatkowe wskaźniki oprócz tych, o których mowa w ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

*Artykuł 17***Ocena**

1. Nie wcześniej niż pięć lat po dniu transpozycji niniejszej dyrektywy Komisja dokonuje oceny niniejszej dyrektywy oraz przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat głównych ustaleń. Sprawozdanie to zawiera ocenę stosowności poziomu zabezpieczenia danych osobowych, wpływu na prawa podstawowe oraz możliwości wprowadzenia jednolitej opłaty z tytułu unijnych TDP.
2. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje niezbędne do przygotowania sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

*Artykuł 18***Uchylenie**

1. Decyzja 96/409/WPZiB traci moc ze skutkiem od dnia przypadającego 36 miesięcy po przyjęciu dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9.
2. Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jak odesłania do niniejszej dyrektywy.
3. W terminie, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają unieważnienie i zniszczenie formularzy TDP wyprodukowanych zgodnie z decyzją 96/409/WPZiB.

*Artykuł 19***Transpozycja**

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują w terminie 24 miesięcy od przyjęcia dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9, przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Stosują te przepisy od dnia przypadającego 36 miesięcy po przyjęciu dodatkowych specyfikacji technicznych, o których mowa w art. 9.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

*Artykuł 20***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 21***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 18 czerwca 2019 r.

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

JEDNOLITY FORMULARZ UNIJNEGO TDP

Jednolity formularz unijnego TDP musi być zgodny z następującymi specyfikacjami:

1. Format i wielkość

Jednolity formularz unijnego TDP musi mieć postać trójdzielną (pojedynczy arkusz zadrukowany po obu stronach i złożony na trzy). Formularz w postaci złożonej musi spełniać normę ISO/IEC 7810 ID-3.

2. Strona pierwsza: Strona tytułowa

Strona tytułowa jednolitego formularza unijnego TDP zawiera, w niniejszej kolejności, słowa „UNIA EUROPEJSKA” we wszystkich językach urzędowych Unii oraz słowa „EMERGENCY TRAVEL DOCUMENT” i „TITRE DE VOYAGE PROVISoire”. Zamieszcza się na niej również dwanaście złotych gwiazd tworzących koło.

3. Strona druga: Umieszczanie jednolitej naklejki unijnego TDP

Jednolitą naklejkę unijnego TDP trwale umieszcza się na stronie drugiej jednolitego formularza unijnego TDP w taki sposób, aby zapobiec jej łatwemu usunięciu. Jednolitą naklejkę unijnego TDP umieszcza się wzdłuż krawędzi strony, tuż przy tej krawędzi. Pole do odczytu maszynowego jednolitej naklejki unijnego TDP znajduje się wzdłuż zewnętrznej krawędzi strony. Pieczęć organu wydającego umieszcza się na jednolitej naklejce unijnego TDP tak, aby jej część znajdowała się na stronie.

4. Strony trzecia i czwarta: Informacje

Strony trzecia i czwarta zawierają tłumaczenia wyrażenia „tymczasowy dokument podróży”, a także tytułów rubryk na jednolitej naklejce unijnego TDP we wszystkich językach urzędowych Unii, z wyjątkiem wersji angielskiej i francuskiej. Zamieszcza się również następujący tekst:

„This EU Emergency Travel Document is a travel document issued by a Member State of the European Union for a single journey to the holder's Member State of nationality or residence or, exceptionally, to another destination. Authorities of non-EU countries are hereby requested to allow the holder to pass freely without hindrance.

Le présent titre de voyage provisoire de l'UE est un titre de voyage délivré par un État membre de l'Union européenne aux fins d'un trajet unique vers l'État membre de nationalité ou de résidence du détenteur, ou, à titre exceptionnel, vers une autre destination. Les autorités des pays tiers sont priées d'autoriser le détenteur du titre de voyage provisoire à circuler sans entraves.”.

5. Strony piąta i szósta: Wizy i stemple wjazdu/wyjazdu

Strony piąta i szósta opatrzone są nagłówkiem „VISA/VISA” i poza tym pozostają puste.

Strony te są zarezerwowane dla wiz i stempli wjazdu/wyjazdu.

6. Numer jednolitego formularza unijnego TDP

Na jednolitym formularzu unijnego TDP znajduje się wydrukowany w procesie produkcji siedmiocyfrowy numer.

ZAŁĄCZNIK II

JEDNOLITA NAKLEJKA UNIJNEGO TDP

Jednolita naklejka unijnego TDP musi być zgodna z następującymi specyfikacjami:

Cechy jednolitej naklejki unijnego TDP

1. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera wizerunek twarzy posiadacza, wydrukowany zgodnie z wysokimi standardami bezpieczeństwa, z wyjątkiem przypadku, gdy zdjęcie jest wykorzystywane zgodnie z art. 8 ust. 5. Wizerunek twarzy lub zdjęcie to wizerunek twarzy lub zdjęcie wykorzystane do celów art. 4 ust. 2.
2. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera zabezpieczenia zapewniające wystarczającą ochronę przed fałszowaniem przy uwzględnieniu, w szczególności, zabezpieczeń używanych w jednolitym formacie wiz.
3. We wszystkich państwach członkowskich używa się tych samych zabezpieczeń.
4. Na jednolitej naklejce unijnego TDP znajdują się następujące elementy:
 - a) skrót „EU ETD/TVP UE”;
 - b) słowa „European Union/Union européenne”;
 - c) trzyliterowy kod „EUE”, zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303.
5. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera wydrukowany na czarno w procesie produkcji siedmiocyfrowy numer jednolitej naklejki unijnego TDP w układzie poziomym. Stosowany jest specjalny rodzaj czcionki. Numer ten poprzedzony jest dwuliterowym kodem krajowym wydającego państwa członkowskiego określonym w dokumencie ICAO nr 9303, który może zostać wydrukowany w procesie produkcji lub dodany podczas wypełniania jednolitej naklejki unijnego TDP. Ze względów bezpieczeństwa ten sam siedmiocyfrowy numer może być kilkakrotnie drukowany w procesie produkcji na jednolitej naklejce unijnego TDP.

Sekcje do wypełnienia

6. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera sekcje z następującymi informacjami:
 - a) kraj docelowy i wszelkie kraje tranzytu, w odniesieniu do których wydawany jest unijny TDP;
 - b) wydające państwo członkowskie i lokalizacja organu wydającego;
 - c) data wydania i data utraty ważności;
 - d) imię (imiona) i nazwisko, obywatelstwo, data urodzenia i płeć odbiorcy unijnego TDP;
 - e) numer jednolitego formularza unijnego TDP, na którym umieszczona zostanie jednolita naklejka unijnego TDP, zgodnie z załącznikiem I pkt 6.
7. Tytuły rubryk sekcji, które należy uzupełnić, zamieszcza się w językach angielskim i francuskim, a rubryki numeruje się.
8. Daty podaje się w następujący sposób: dwie cyfry na oznaczenie dnia, z zerem wiodącym, jeżeli danemu dniowi odpowiada pojedyncza cyfra; dwie cyfry na oznaczenie miesiąca z zerem wiodącym, jeżeli danemu miesiącowi odpowiada pojedyncza cyfra; cztery cyfry na oznaczenie roku. Po dniu i miesiącu zostawia się puste miejsce. Na przykład: 20 01 2018 = 20 stycznia 2018 r.
9. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera sekcję „Uwagi” wykorzystywaną przez organ wydający do zamieszczania wszelkich dalszych niezbędnych informacji, na przykład rodzaju i numeru zastępowanego dokumentu.

Informacje do odczytu maszynowego

10. Jednolita naklejka unijnego TDP zawiera odpowiednie dane do odczytu maszynowego zgodnie z dokumentem ICAO nr 9303 w celu usprawnienia kontroli na granicach zewnętrznych. Dwoma pierwszymi znakami w polu do odczytu maszynowego są wielkie litery „AE” wskazujące, że dany dokument jest unijnym tymczasowym dokumentem podróży. Pole do odczytu maszynowego zawiera drukowane w tle w sposób widoczny słowa „Unia Europejska” we wszystkich językach urzędowych Unii. Tekst ten nie może mieć wpływu na cechy techniczne pola do odczytu maszynowego ani utrudniać jego odczytu.
11. Na naklejce pozostawia się miejsce na ewentualne dodanie wspólnego dwuwymiarowego kodu kreskowego.